באילן העומד ברשות היחיד ונופו נוטה לרשות הרבים – In the case of a tree that is standing in a רה"י and its branch extends into the רה"ר.

Overview

The גמרא רבי יוסף' answer that אמני רבי היא, who holds that a מקום ד' is not required as we see from the ברייתא, זרק ונח ע"ג זיז כל שהוא רבי מחייב, because really מקום ד' agrees that a מקום ד' is always required, and the reason why רבי maintains that he is הייב, is because this is a special situation where the עיקרו בתר עיקרו holds of the concept רבי holds of the concept שדי נופו בתר עיקרו. There is a difference of opinions as to what this שדי וכו' accomplishes.

According to מקום ד', רש"י, it confers on the branch the status of a מקום, and the thrower is חייב, for אמות ברה"ר זורק ד' אמות disagrees with רש"י, as will point out at the end of תוספות.

The opinion of תוספות is, that 'שדי וכו' accomplishes a change of the runk is in status of the branch, that even though it is in a רה"ר, but since the trunk is in a רה"י, the branch is also considered as a '"ה, and he is זורק מרה"ר for זורק מרה"ר. In our 'גמרא, שדי וכו' will also have to confer upon the branch the status of a 'קום ד', for our גמרא maintains that both in a מקום ד' is required for הנידה והנחה 'ד' וכו"ר אונים מרשונים מרשונים אונים ביינו ווידים מרשונים אונים ביינו ווידים מרשונים אונים ביינו ווידים אונים ביינו ווידים מרשונים אונים מרשונים מרשונים אונים מרשונים ווידים מרשונים אונים מרשונים מרשונים אונים מרשונים מרשוני

This interpretation, that the אילן כ"ש כרייתא סו זיז נוה ע"ג זיז כ"ש, not in reference to our ברה"ר ונופו נוטה ברה"ר, was originally stated by אביי, not in reference to our גמרא, but rather to answer a question on רב חסדא, who stated (דף ז, ב) that a לדף ז, שאס is not required (in a מקום ד'). On which the גמרא there asked that it seems that גמרא הכמים is agreeing with אבי, against the חכמים, who maintain that a הכמים is required, as evidenced by this אביי of שקום ד' עונה ע"ג זיז כ"ש of ברייתא responded, that everyone agrees with אביי hat a קטום ד' is not required (in a מקום ד'), and the reason why the הכמים say that he is חכמים, is not because it was on a אילן העומד ברה"י ונופו נוטה לרה"ר when it landed on the branch. The reason why is because of שדי אמות ברה"ר לרה"ר and he is חייב וורק מרה"ר לרה"ר on the branch is considered a הכמים do not hold of הכמים do not hold of הדי (less than הד', from where he threw it).

¹ The parenthesis will become clear with the reading of תוספות.

רה"ר, b) the concept that 'שדי וכו' will confer upon the branch a status of a different רשות, may be a bit difficult to accept, it may be more acceptable to say, that it confers upon the branch the status of a 'מקום ד', c) if we are primarily concerned with the רשות status of the branch, why emphasize that it was a זיז כל שהוא, we can have the same מחלוקת with a זיז כל שהוא די that is 'ד' על ד' שוו שוו be discussing these and other issues.

הכא מצי לאוקמי – in our discussion here, we would have been able to say that the דייתא of שהוא נות ע"ג i is discussing -

באילן שעיקרו ונופו – the case of a tree that both the trunk and the branches were entirely in the -

'ד' טפחים על ד' טפחים – and the trunk is

רבי דרבי סבר שדי נופּו בתר עיקרו – for רבי maintains that we cast the branch after its trunk

"ל מקום ד' – and the branch is considered as if it were a 'מקום ד', just as the trunk is a מקום ד', and therefore he is הנחה ע"ג מקום ד', because there was a הנחה ע"ג מקום ד'

ורבנן שדי נופו בתר שדי לא אמרינן בתר - and the רבנן maintain that we do not say cast the branch after its trunk

"ולא הוי מקום - and therefore the branch is not considered as a מקום , and therefore he is פטור, α

משנה אור מרא משר בסמוך תני טרסקל שבידו – since later the גמרא will say that the משנה should be read as if it said that it was placed or taken from the basket that was 'ד' על ד' which was in his hand, thereby explaining how there was עקירה והנחה to which the גמרא there responds

האהיד ברשות היהיד – this explanation of the basket is valid only when the basket is in the "רה", so we have a מקום ד', however when it is in the הה"ר there will be difficulties (see גמרא)

דרשות מקום ארבע - from this we can infer that concerning a רה"י we are also requiring that there be a 'ז מקום ', so it is not necessary to say that the branch extended from the רה"י to the רה", which is a more complicated situation (and it also requires that 'סידי כחלבי confers upon the branch a change of רשות), when it could have said that the entire tree was in the מקום ד', which also requires a מקום ד'. Therefore according to רבי the branch has the status of a מקום ד' because of the principle מקום ד', and according to the רבון he is מקום ד', because the branch is not a מקום ד' since they do not say שדי וכו' why then did not the מקום ד' answers:

אלא נקט כהאי גוונא – however the reason why אביי said it in such a manner, namely ייקרו ברה"י ונופו ברה"י ונופו ברה"ר is -

דאמר נעץ קנה ברה"י וזרק ונח על גביו – who said: if one stuck a pole in a - , and someone threw an object from the רה"ר, and it landed on top of the pole, which is not a מקום ד'

even if the pole is one hundred אמות high, and it extends above the מחיצות of the "הייב, nevertheless he is."

גמרא דאמר בה ופריך לימא רב הסדא דאמר כרבי there asks do you mean to say that ברייתא, זרק ונח ע"ג זיז כ"ש of the ברייתא, זרק ונח ע"ג זיז כ"ש, where ברייתא, where ברייתא, זרק ונח ע"ג זיז כ"ש even though there was no הנחה ע"ג מקום ד' agrees with רב חסדא הכמים agrees with the חכמים, how can that be?

אביי מחלא אביי לא פליגי כדרב הסדא - and אביי answers there, that when the object lands in a רה", there is no argument, and everyone agrees with אבי המום ד' is not required for a הנחה ברה", so why do the חכמים say that if אביי, זרק ונח ע"ג זיז כ"ש פטור says that

והכא באילן העומד ברה"י ונופו נוטה לרה"ר – here in the case of זרק ונח ע"ג זיז – here in the case of רה"י, is when the tree was standing in the רה"י and its branch extended into the רה"ר

'ומיירי אפילו אין בעיקרו ד' – and the situation may be even be when the trunk does not have a 'מקום ד', since we are following the ruling of רב הסדא who does not require a מקום ד' לכו"ע in a רה"י ה

עיקרו בתר שדי נופו בתר שדי נופו בתר maintains the principle of שדי נופו בתר שדי נופו

הייב וחייב - which makes the branch as a רה"י, and therefore he is חייב

אף על גב דלא הוי מקום ד' כדרב חסדא – even though neither the branch nor the trunk are a ', מקום הייב, nevertheless he is הייב, according to רב הסדא, who maintains that in a 'רב השנון מקום ד' לא בעינן מקום ד'

רבנן סברי לא שדי נופו בתר עיקרו – and the רבנן המוח maintain that we do not say פטור השדי נופו בתר עיקרו, and since the branch is in a רה"ר השדי נופו בתר עיקרו.

In Summation: In the original statement of אב"י, where he was explaining that everyone holds like מקום ד, that a רה"י does not require a מקום ד, then the concept of שדי וכו' , then the concept of מקום ד, that a רה"י does not require a מקום ד, then the concept of רה"י. We could not have said that the entire tree was in the 'רה"י, for then according to רב חסדא, everyone would agree that he is חייב. In our אמרא, however we are not following the ruling of חייב, and we require a 'ה פיריתא, even in a "ה, and therefore we could have said that the branch is about a tree which is entirely in a "ה, and "שדי וכו' w, will accomplish that the branch is considered a מקום ד' however since שדי וברה"י that ברייתא has already interpreted the שדי that "דה"י

עדי וכו', we go along with that interpretation, with one difference, that for us שדי וכו' will accomplish two things; a) that the branch is in the '"רה" (like אביי), and also, b) that we consider the branch to be a מקום ד'.

אביי אביי לקמן אביי לאמאי אביי לקמן – However there still is a difficulty, why doesn't אביי answer later (סף ז,ב-ח,א), when the אביי asked how is it that רב הסדא holds like אביי אוס מקום ד' and not like the אביי אביי should have answered that the case of זרק ונח ע"ג זיז כ"ש is when

'ד בעיקרו ויש בעיקרו – the tree is entirely in the רה"ר – the tree is entirely in the מקום , and the trunk has a 'ד מקום ד

"רבי סבר שדי נופו וכו – and בי maintains the principle of שדי נופו וכו etc.,

"ל בקום - and therefore the branch is considered as if it had a 'מקום ד' – and therefore he is הייב מקום ד' אמות ברה"ל אמות ברה"ל

We cannot say that the reason אביי did not choose this latter interpretation, is because we are accepting s'יינו עוב אביי view, that a 'קום ד' is not required, this is not so -

'דבעינן מקום רבים מודה רב חסדא דבעינן מקום – for in a רה"ר, רב חסדא admits that a 'ד מקום is required –

רב חסדא דווקא דווקא היחיד דווקא אמר רב הסדא said his דין, specifically only in a רה"י

ויש לומר דברשות הרבים לא מצי לאוקמי – we may answer this question by saying that we are unable to interpret this מחלוקת as a case, where the entire tree was in a רה"ר

דאי הנוף למטה מג' לא הוי פטרי רבנן – for if the branch was within three טפחים of the ground of the רבנן – would have never said that he is פטור

'ז אף על גב דליכא – even though the branch is not a מקום ד'

סמיכתא היא סמיכתא היא – because anything within 3 טפּחים of the floor of the rה"ר is considered an extension of the ground, and it is a רה"ר, and it surely is a טפּחים, and he would be חייב לכו"ע . Therefore the branch cannot be lower than 3 טפּחים

יבי מחיים or higher from – and if the branch is 3 טפחים or higher from the ground, then רבי would not maintain that he is – חייב -

רוחב ארבע אם דכרמלית - for if the branch is wide 4 טפחים by 4 טפחים it is a 2 רמלית

"לרה ד' על ד' then it is a 3 מקום פטור אם אינו רוחב הייב או 'ד' then it is a מקום פטור אם אינו רוחב או הייב הו either case he is not הייב, since it did not land in a רה"ר. Therefore we cannot say that the entire tree is in a רה"ר, and we also cannot say that the entire tree is in a רה"ר באילן העומד ברה"י ונופו נוטה is to say אביי is to say לרה"ר. לרה"ר.

להימר לה משכחת הרבים נמי ברשות ונראה 'ברשב" – The א"רשב" however maintains that in a רה"ר we can also apply the principle of –

עיקרו בתר עיקרו בתר עיקרו – cast the branch after the tree, However, not to consider it a מקום ד' - and we can overcome the objections stated above טפחים – if for instance the trunk is lower that 3 טפחים from the floor of the -"רה"ר

טפחים מכתפים או - or that the trunk is 9 טפחים above the floor of the רה"ר, and the people adjust their burdens on it^4

הרבים - this would make the trunk a רה"ר in both abovementioned cases

'טפּחים **ulpi – and the branch extends above 3** טפּחים from the ground. Now, by itself, the branch will be a מקום פטור, nevertheless

רבים הרבים – according to רבי, the branch will be considered a רה"ר

דשדינן ליה בתר עיקרו – because we accord it the status of its trunk, even though we are changing the status of its רשות from a מקום פטור to a ה"ר , nevertheless we may do this

רבנן לא הוי כרה"ר – and according to the רבנן לא הוי כרה"ר, but rather a מקום פטור, since we do not say שדי, it retains its original status, and therefore he is פטור.

We see that אביי could have interpreted the מחלוקת in a רה"ר, not as תוספות previously suggested, that it would be impossible to have their מחלוקת in a רה"ר הו"ר ה

² See 'Thinking it over' # 1a

³ See 'Thinking it over' # 1b

⁴ See 'גמרא ח,א אמר עולא וכו

והא דלא מוקי הכי – and the reason why אביי did not interpret the and in this manner is –

רבים ד' גם בעי מקום ד' משום אלא בעי הסדא - because רב חסדא does not require a מקום אום מקום פעen in a רה"ר

דמאי שנא –for what is the difference between a רה"י and a הה" הוח regards to הנחה? If there is no need for a מקום ד' in one רשות the same rule will apply to the other. Therefore since a מקום ד' is not required in a אביי, as well, אביי cannot say that the מקום ד' הה"ר and the רבי agree, according to רב הסדא הוא that even in a רה"ר a רה"ר הוא הוא הוא מקום ד' is not required.

The question arises how can we say that רב חסדא holds that even in a מקום ד' a 'מקום ד' is not required, when: a) why did רב הסדא say his דין only in a '"רה", when it applies equally to a הה"ר, and b) why does the גמרא say later (דף ה,א) that כ"ע לא פליגי כדרב הסדא, when it is equally valid in a רשב"א as well? The רשב"א continues:

רב הסדא נקט רשות – and the reason why רב הסדא נקט by a stated his דין by a מקום ד' even though a מקום ד' also does not require a מקום ד'

משום אמות גבוה אפילו אפילו אפילו אמות – because his intent was to let us know that even if the pole was 100 אמות high and it extends above the חייב he is still חייב

שום דרשות היחיד עולה עד לרקיע – because a רה"י extends up to the sky. It was not the intent, however, of רב חסדא – to tell us that he is חיים even if there was no מקום מקום איי פיפו פיפו פיים הייב even if there was no מקום הייב, for according to רב הסדא – this applies always in a רב הסדא. The concept of לרקיע לרקיע however, applies only to a רב הסדא – taught us.

רב חסדא איהו דנקט איהו – and since רב חסדא used the expression רה"י, which he had to, in order to teach us that עולה עד לרקיע רה"י עולה עד לרקיע

'נקט נמי בתר הכי בתר הכי בתר אלא לא פליגי כולא לא כי בתר הכי בתר הכי בתר אמרא continued to use the same expression that ברה"י כ"ע לא פליגי, even though, that in truth they agree, that even in a רה"ר, דלא בעינן מקום ד'.

Now that the רשב"א has stated that everyone agrees that a 'קום is not required according to אדו a question arises why does the ברייתא mention זיז כל שהוא, since the whole idea of שדי וכו', since the whole idea of נוף is to change the דשות status of the נוף, why is the size of the עדי relevant. The μ presently addresses this issue.

אביי אליבא דרב הסדא – and later (ה,א) when אביי אביי לקמן אליבא – and later (ה,א) when אביי interprets this מהלוקת according to , who maintains, according to the העב"א, that a מקום ד' is never required

דיז כל שהוא – how come the ברייתא mentions that it landed on a זיז, since we are discussing according to רב חסדא, the size of the זיז is irrelevant,

_

⁵ See תוספות ישנים, מהרש"ל, מהרש"ל, מהרש"ל, לשון for their discussion as to what the רשב"א meant. See appendix.

טפחים **because even if** the זיז **would be wide** 4 טפחים, **there would be the same מחלוקת**, whether we say שדי נופו בתר עיקרו, to consider the זיז, or not, so why mention the size of the זיז?

רשב"א דנקט כל שהוא – the רשב"א answers that the reason that the creason that the ברייתא mentions that the דיי was a ברייתא

למעלה מיים **because** in a case where the זיז was **higher than 10** טפּחים from the ground, then the size of the iri is relevant

עפחים **was wide 4 דאי הוי רהב ד' הוי רה"י was wide 4 טפחים it would be** considered **a רה"י,** since it is 10 טפחים high and 4 by 4 הוי in area, which constitutes a יוי as עוספות will soon explain, and therefore in such a case, where the דה"י is בה"י.

פטרי רבנן - and the רבנן would not have said that he is פטרי רבנן. Since he threw from a ה"ה to a רה"ה, without the need to apply the principle of שדי וכו'. That is the reason why the ברייתא mentions the size of the דיז that it is a כל שהוא ה , so according to the רבנן, who do not hold of שדי, it will never be a רה"ה and therefore he will always be פטור.

תוספות continues to explain, why if the זיז is 'גבוה י' ורוחב, is it considered a רה"י, since there are no מחיצות

אפילו בוקים תחתיו – even though kid goats pass underneath it, it will still be considered הה"י, although many authorities maintain that a הה"י must have walls that extend downwards (from a height of at least 10 שפחים to within 3 שפחים from the ground, so that kid goats will not be able to pass underneath the wall and thus invalidate the מחיצה, and consequently the הה"י, and in our case of the זיז, there are practically no walls at all, so how can we say that the זיז is a הה"י, if it is ', ורוחב ד' ורוחב העבוה י' ורוחב ד' ורוחב ה"י. והוחב ה"י והוחב ה"י. הה"י הי בי ה"י. הביה י' ורוחב ה"י. הוחב ה"י. הה"י. הה"י. בי הה"י. הה"י. בי ה"י. היי היים בי ה

עוורק (לקמן דף קא,א) ברבי יוסי ברבי יוסי ברבי יוסי ברבי הודה בהזורק (לקמן דף קא,א) מ**gree with רבי יוסי בר' יוסי בר' יוסי**, that there is a concept of פרק הזורק, that if we have a platform which is גבוה י' ורוחב ד', and there are no walls below it, like our זיז, nevertheless the top of the platform is considered a valid רה"י, because 'we draw down the (imaginary) walls' from the top of the platform to the floor beneath it and it is as if the platform has valid מחיצות below it.

The רשב"א explains that the reason why the ברייתא mentioned the size of the זי, for if it hadn't mentioned its size, we would have assumed that the רבנן hold that he is always regardless of its size even if it were 'רוחב ד' וגבוה , which may be misleading, if our hold like the שיטה of רבנן who maintains גוד אחית מחיצתא, which would render this רבנן , and therefore the רבנן would also agree that he is זיז כל שהוא הייב states a זיז כל שהוא זיז כל שהוא הפטור hold that he is always , פטור פטור.

ר"י לרבינו יצחק – the ר"י does not agree with the s'רשב"א explanation that the ברייתא states זיז כל שהוא, in order that we should not be mistaken as to the opinion of the -

-

⁶ This is the corrected reading, not 'אי אין', see gloss.

דמשמע דמשום רבותא דרבי נקט לה for the simple reading of the text indicates that דיז כ"ש was mentioned to appraise us of the novelty of רבי's position, (that even though it landed on a דיז כ"ש, nevertheless he is הייב, however according to what was said till now there is no novelty in being זיז כ"ש on a הייב is not required.

ואומר ר"י **says** that the reason why the ברייתא mentioned a זיז mentioned a ברייתא, was for the purpose of clarifying c'' opinion, and not the רבין,

דאי הוה נקיט זיז סתמא – for if the ברייתא would have just said זיז, without clarifying what size it was

הוה דמיירי ברחב ארבע – we may have thought that it was wide שפחים ארבע

וטעמא דרבי לאו שדי נופו בתר עיקרו – and the reason why רבי says that he is שדי נופו בתר עיקרו, is not because we say שדי נופו בתר עיקרו

רבי יוסי ברבי יוסי ברבי יהודה – rather we would have thought that רבי agrees with the aforementioned ר"י בר"י, who says that

מרסקל יובראשו שרסקל **הר"ר ובראשו יוכראשו קנה ברה"ר ובראשו שרסקל - if one sticks a pole** in the ground **of a מחל and on top** of the pole **there was a basket**, and someone threw an object from the הר"ר into the basket he is חייב, because we say גוד אחית and the basket is a הר"ל, and the basket is a ביי agrees with this and therefore that is the reason why שדי נופו בתר אחייב, and I would never know that עיקרו שדי נופו בתר אחייב וופו בתר הביי אחייב וופו בתר אחיים אחיים וופו בתר שדי נופו בתר אחיים אחיים ווא יופו בתר אחיים אחיים וופו בתר אחיים אחיים אחיים וופו בתר אחיים אחיים אחיים אחיים אחיים אחיים אחיים אונופו בתר אחיים אחיים אחיים אונופו בתר אחיים אחיי

כל שהוא ברייתא specifies ברייתא - therefore the ברייתא

'לאשמעינן דטעמא דרבי משום שדי נופו כוי – to inform us that the reason why is מחייב is מחייב, is because of שדי נופו וכוי, and it has nothing to do with ר"י בר"י, since it is a זיז כ"ש.

This concludes the שיטה סל תוספות, who maintains that the purpose of שדי נופו בתר עיקרו is to change the רשות status of the נוף from a רה"ר and to be זורק מרה"ר מרה"ר מרה"ר.

ורש"י שפירש כאן משום שדי נופו בתר עיקרו – however רש"י who explains here our גמרא, that שדי נופו בתר שכomplishes

'דור מקום על גבי מקום - that it is considered as if (the object which landed on the זורק ד' וורק ד' ברה"ר, and he is מקום ד' ברה"ר, אמות ברה"ר אמות ברה"ר

אי אפשר להעמידה – it is impossible to substantiate s"י"ט position רש"י' – for if the branch was within 3 קרקע רה"ר of the ארקע רה"ר

רבנן ד' לכולי ד' רוחב ד' הס one requires that it have a 'רבנן, the רבנן would also agree that he is שדי נופו π , for there would be no need for שדי נופו

טפחים מקרקע **הרבים – and if the** branch was above 3 טפחים מקרקע הייז מקרקע האוי - **and if the** branch was above 3 טפחים מקרקע ה"ר, it would not be a רה"ר, but rather a מקום פטור since it is a אויז כל שהוא 7 , and

⁷ Or perhaps a כרמלית, if we would assume that since 'שדי כו' accords the מקום ד' the status of a מקום, it may be considered as if it has a מקום ד' for real and therefore it would be a כרמלית. See 'Thinking it over' # 3.

there would be no זורק ד' אמות ברה"ר. The only way to resolve this problem, תוספות continues –

אם לא נעמיד בדבילה שמנה וטח בצד הנוף – unless we say that the object thrown was a fat and sticky fig, and it stuck to the side of the branch, not on top of the branch, but on the side, so the bottom of the fig is not on the branch, but rather it hovers over the הה"ח, therefore even if the branch is a מקום פטור (or since we consider the branch a מקום ד', therefore even if the branch is a מקום ד', nevertheless the side of the branch, where the fig is attached and hovering over the הה"ח, is considered part of the "הה"ח, and therefore he is זורק ד"א ברה"ר for דרק ד"א ברה"ר. It is self understood that this is a very unusual case and it is unlikely that this is what the אמרא meant.

Appendix

The אביי says that the reason זרק ונה ע"ג זיז כ"ש does not interpret the case of אביי, in a הה"ר, is because even in a הה"ר, everyone agrees that a מקום α is not required according to the commentaries ask, that nevertheless there still can be a מחלוקת in the case of a tree which is entirely in a הה"ר, and the מחלוקת is whether we say שדי וכו' to consider the branch, which would be a מקום פטור to be a הה"ר.

The רשב"א may be understood in the following manner. The reason why we want to establish this שדי וכו' in a רה"ר is because⁹, that then we would gain that שדי וכו' would be used to accord the branch the status of a 'מקום ד' (rather than to change רשויות). The advantage of this is because the simple reading of the ברייתא, which says נוה ע"ג זיז כ"ש, indicates that the reason that the הכמים are פוטר, is because there is no מקום ד'. We would also gain that the situation is less complicated, the entire tree in one דשות. If we were to assume that a רה"ר requires a מקום ד', then we would use the s'א"ב scenario, where the trunk was below 'ג etc and the מחלוקת would be with the tree entirely in the רה"ר. Now however that the מקום ד' says that according to רב הסדא does not require a מקום ד', מקום ד' what would be gained if we would say that the tree is completely in the רה"ר. We cannot say 'מקום ד' for a 'מקום, because a רה"ר does not require a 'מקום ד'. Therefore we have to say 'סשדי וכו' to accord the branch the status of another רשות, that instead of being a פטור (or כרמלית) it will be a הה"ר, which is the same as when עיקרו ברה"י ונופו ברה"ר. So nothing has been gained. We cannot say, that we would gain at least that the tree is in one רשות, so it is more usual than in two different רשב"א, because the case which the רשב"א suggests to us in the הה"ר, that the trunk was למטה מג' or exactly ט' and the branch is elsewhere, may even be more complicated, than a regular tree in two רשויות. Therefore, even though it may be possible to establish the ברייתא in a רה"ר, however there would be no advantage over עיקרו ברה"י ונופו ברה"י.

The question may be asked since the term "ז כ"ש is irrelevant whether we say it is completely in the רשה" or איקרו ברה"י ונופו ברה"י, why choose the latter over the former? It seems that the רשה" addresses this issue later in this תוספות, when he says that in the case of two זורק שהוא, where the זורק מרה"ר לרה"י, then it is important to say זיז כל שהוא הכמים, he would also be חכמים, he would also be חדרק ד' אמות ברה"ר לרה"ר לרה"ר, and the החברה"ר לרה"ר לרה"ר, זורק ד' אמות ברה"ר לרה"ר, מחברה החברה החברה

⁸ See the 'גמרא, לבינה זקופה וכו', see also תוספות שם ד"ה וטח.

⁹ See 'Overview'

 $^{^{10}}$ This conclusion is not part of the s'א" statement.

then according to the הכמים, he will never be הייב for 11 ר ברה"ר, no matter what the size of the זיז. It will never be a רה"ר, because any object in the 'ה is either a chart or a מקום פטור or a מקום פטור, so why mention a זיז כ"ש. Therefore אביי chose the case of two אביי, because it satisfies (somewhat) the need for a זיז כל שהוא.

Summary:

According to אביי, the אביי, מרק ונח ע"ג זיז כ"ש, according to אביי, is discussing a case where he threw the object ד' אמות ברה", and the argument between זיז כ"ש is whether we say שדי וכו' to accord the מקום ד' the status of a מקום ד'

According to תוספות, the argument is whether we say 'שדי וכו' to confer upon the שדי וכו', which is in the רה"ר, the status of a 'קום ד' in a רה"ר, and he will be זיז לרה"ר לרה"ר, מרה"ר לרה"ר.

In אביי'א original statement the principle of 'שדי וכו', had to accomplish only that the branch has the status of a רה"י, but not that it be a מקום ד', because רב is of the opinion that a מקום ד' is not required.

There is an argument between the בעלי התוספות והרשב"א, whether בעלי החדא, whether רב חסדא, whether אביר, המוספות והרש"י, however in a מקום ד' הסדא, however in a שיטה would agree that a מקום ד' is required, or the שיטה of the רשב"א, that according to מקום ד' a רב חסדא is never required, neither in a רה"ר.

Some of the concepts we learn from this תוספות:

The שיטה of רבי יוסי ב"ר יהודה, that we say גוד אסיק מהיצתא that if we have a platform suspended in the רה"ר which is גבוה י' ורוחב, and there are no walls below it, nevertheless the top of the platform is considered a valid רה"י, because 'we draw down the (imaginary) walls' from the top of the platform to the floor beneath it and it is as if the platform has valid מהיצות below it.

Those that argue with ר"י בר"י and maintain that if the מחיצה does not reach downward to within 3 קרקעית רה"ר, and therefore גדיים בוקעים, and therefore מחיצה, it is not a מחיצה.

That any (fixed) object in a רה"ר, that is למעלה מג' and below יו"ד טפחים is it is less than 'ד' על ד', or a כרמלית if it is 'ד' or larger. Any object that is למטה מג' is a רה"ר no matter its area, because כארעא סמיכתא.

That if an object rests in a רה"ר, in a manner that it is not on top of its resting place but rather attached to its side and hovering over the רה"ר, below 10, it is considered as if it landed in the רה"ר, even though the top of its resting place may be a כרמלית (or a מקום פטור).

A עולה עד לרקיע, above and beyond its מחיצות

Even though he may be זורק for זורק, but the מחלוקת, with רבי with רבי concerns זורק, זורק, אורק מחלוקת.

Thinking it over

- 1. מחלוקת explained that we cannot have the מחלוקת when the tree is entirely in the רה"ר, because if the branch is 'רחב ד', it would be a כרמלית and less than 'ד it would be a מקום פטור 12 .
- a) How can we think that it is 'רחב ד, when we are talking about a זיז כל שהוא?
- b) Why shouldn't the branch be considered a רה"ר because of 'שדי וכו'?
- 2. When הוספות suggests that the ברייתא could be discussing a case when the tree is entirely in the רשב"א, there is difference between תוספות and the רשב"א as to what שדי וכו' will accomplish. What is the difference and how do we account for it?
- 3. When we say that 'שדי וכו' gives the branch the status of a מקום ד', does it mean that it is actually a מקום ד' or that for עקירה ו) purposes we consider it as if it is a 'מקום? How can this help us perhaps in understanding guestion # 1? Perhaps it may also answer תוספות guestion on רש"י.
- 4. What are the relative strengths of the 3 שיטות, i.e. רש"י, תוספות, רשב"א?
- 5. The זיז כל שהוא says¹³ that we mention זיז כל שהוא so we should not be mistaken that maybe רבי holds like הייב that הייב מחיצתא and therefore he is הייב. If that would be the reason why not be more specific, why say a זייז?

¹² Page 5 ¹³ Page 8